

Fotografie komt heel dicht op de huid

Foto's afgedrukt met kurkuma, overbelichte stadsgezichten, een serie rond kinderen die niet naar school hoeven. Wie van de negen jonge fotografen wint de Harry Pennings Prijs?

Anneke van Wolfswinkel
anneke.van.wolfswinkel@ed.nl
Eindhoven

De foto die Eliza Bordeaux maakte van een staande man met een lange stok is poederig en heeft een opmerkelijke okergele kleur. Ze heeft een oude fototechniek gebruikt, an-thotypie, waarbij ze gebruik maakt van lichtgevoelig materiaal op basis van planten. De typische kleur komt van de specerij kurkuma. Het is maar één van de verrassingen in de zesde editie van de Harry Pennings Prijs, die sinds 2007 eens in de twee à drie jaar wordt uitgereikt door de Pennings Foundation (tot 2017 galerie Pennings).

Ook Jasper van den Ende speelt met de technische kant van fotografie. In Londen en Parijs maakte hij 's avonds en 's nachts opnamen van de verlichte straten, etalages en reclamezuilen - opzettelijk overbelicht. De foto's hebben een wonderlijke schoonheid, maar zijn ook een confrontatie met de lichtvervuiling in grote steden.

Giechelen

Andere genomineerden, voorgedragen door een tiental experts die gescout hebben onder jonge professionele kunstenaars in Nederland, België en Duitsland die maximaal tien jaar zijn afgestudeerd, duiken in hun eigen fami-

liesgeschiedenis. Laura Chen maakte collages over haar Chinese grootvader, die ze nooit gekend heeft. Wiosna van Bon maakte een verstild fotoboek over mensen die plotseling geconfronteerd worden met grote vragen over schuld, liefde en loyaliteit, namelijk de partners en kinderen van gedetineerden.

Het gezin waarin Julia Gat opgroeide, eerst in Israël en later in

▀ Sabine van Wechem volgt het levenslustige meisje Thay, dat opgroeit in een van de gevaarlijkste favela's van Rio de Janeiro

Frankrijk, leefde volgens de filosofie van de 'unschooling': de vijf kinderen volgden geen regulier onderwijs, maar bleven tot hun veertiende thuis. In het thuisonderwijs stonden vrijheid om de wereld te ontdekken en kunstzinnige expressie voorop. Oudste dochter Julia, die studeerde aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam, filmde en fotografeerde jarenlang haar jongere broers en zussen.

Ze legde hen in al hun puurheid en onbevangenheid vast,

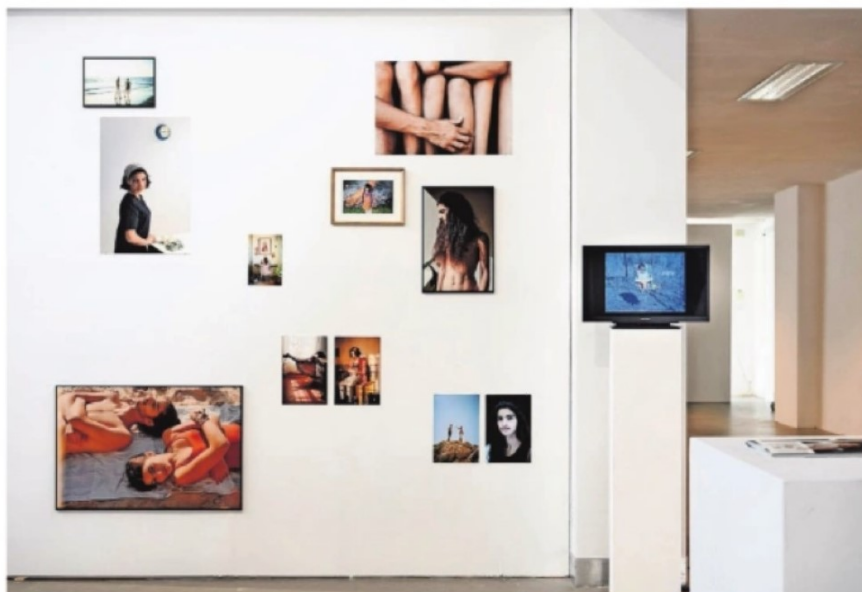
van heel dichtbij. Het levert intieme en ontroerende beelden op van kinderen die, vaak in kleurige zelfgemaakte capes, spelen, stoeien, plagen, giechelen, muziek maken, en langzaam maar zeker zichzelf worden. In haar boek dankt Julia Gat haar ouders voor de liefdevolle jeugd die ze heeft gekregen, én voor hun steun bij haar fotografieproject. Want dat is ook deel van de opvoeding: op 21-jarige leeftijd ondersteunen zij ieder kind bij een persoonlijk project dat ze willen uitvoeren. Dat heeft bij Julia tot een prachtig resultaat geleid.

Indrukwekkend

Ook Sabine van Wechem volgde een afgezonderde gemeenschap van heel dichtbij: het levenslustige meisje Thay, dat opgroeit in Vila Cruzeiro, een van de gevaarlijkste favela's van Rio de Janeiro. Ze leeft in een hechte gemeenschap van vrienden en familie, die vrijwel altijd binnen de wijk blijven, in het doolhof van steegjes en huiskamers. Het is indrukwekkend hoe Van Wechem erin geslaagd is om in deze gesloten gemeenschap in zo'n gevaarlijk gebied heel dicht bij Thay te komen en haar voor langere tijd te volgen met haar camera.

Esther Hovers, Bebe Blanco Agterberg en Rick van de Klooster maken ook kans op de prijs van 1500 euro. De jury bestaat uit Hendrik Driessen, Martijn van de Griendt en Roos Schouw. Bezoekers kunnen tot 10 juni hun stem uitbrengen voor de publieksprijs.

▀ **Prijsuitreiking Harry Pennings Prijs: za 10 juni om 16.00 uur, expositie t/m 24 juni penningsfoundation.com**

▲ Voor 'Khamsa, khamsa, khamsa' filmde en fotografeerde Julia Gat 10 jaar lang haar vier broers en